

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Vigesima septima Nouembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

Novēbris 27.

NATALES

cum officina monetæ & teloneo, quæ nunc Duaci habentur. In eodem vico Sigebertus rex sepultus^b fuit: sed frater, Chilpericus rex inde eum Sueffionas transtulit, ad ecclesiam quam sancto Medardo construxerat. Cuius Fortunatus in vita Medardi meminit.

Cap. 33.

a. *Illius sedis 22. qui cepit sedere anno 896. vsque ad 934.*

b. *Anno 586.*

Vigesima septima Nouembris.

1°. De sancta Oda, virgine Rhodensi.

Ex historia ecclesiæ Rhodensis, & literis domini

Gisberti Coeuerinx Rhodani.

IN Taxandria Brabantix, depositio S. ODÆ virginis, filix, vt fertur, regis Scotorum: quæ Rhodæ corporaliter patrona requiescit.

Hæc cum cæcitate esset correpta, fama signorum & prodigiorum euocata est Leodium, ad reliquias S. Lamberti martyris, vbi lumen oculorum recepit, & castitatem suam Christo subarrauit. Cùm verò pater vellet eam secularis vitæ vñibus informare, & matrimonium contrahere, ipsa diuino vsa consilio, peregrina in Taxandriam deuenit, suaque sanctitate Rhodense territorium sublimauit, in quo obiit circa annum septingentesimum decimum tertium. Domina autem quædam nobilis, propter miracula, quæ Deo auctore ad tumulum sanctæ fiebant, præsignatum Rhodense territorium, ecclesiæ S. Odæ hæreditariè obtulit. Eleuata est è tellure per Otbertum episcopum Leodiensem, anno millesimo centesimo tertio.

Cur

Cur cum pica pingatur, nusquam in historia reperitur, nihilominus velut indubitatum habetur apud Rhodenses, & acceptum à maioribus, picas sua garrula loquacitate eam prodidisse, dum in Wertensi silua latens, contemplationi vacaret: actum Rhodam venisse. Vbi patrona quiescit in collegiata ecclesia, & solenne festum habet vigesimo septimo die Nouembris. Quod etiam duplex est in cathedrali ecclesia Siluiducensi, & in Hilwaris Beca. Constans est enim cleri Becani opinio Hilwarem nobilem pedisequam S. Odæ, primariam esse sui collegij fundatricem. Vnde etiam Beca hæc ab ea ad aliarum distinctionem dicta est Hilwaris-Beca, quomodo Rhoda dicitur sanctæ Odæ Rhoda.

Porro historiam Odæ, cuius portio nonnulla Colonia & Louanij, circa infantiam typographiæ, est excusa, compositam suspicor circa tempus elevationis, certius tamen id cognosci posset ex catalogo episcoporum Osnaburgensium. Auctor enim præfatur se pleraque habere ex relatione Philippi, ciuis Rhodensis, sed episcopi Osnaburgæ. Colligunt autem nonnulli ex hoc auctore, eo viuente ecclesiam Rhodensem nondum fuisse Canonicorum collegium, sed monasterium. Quod ego, quia aliunde probare non possum, asseuerare non ausim. Constat enim, quod alibi à me declaratum est, clericorum collegia dum canonicè viuerent, passim ante quadringentos annos, monasteria vocitata esse, improprio quidem, sed vtitatissimo sermone. Vnde à prima fundatione arbitror ibi fuisse clericos siue Canonicos. Ad titulum, inquit auctor, nominis sanctæ Odæ, ligneum & modicum factum est oratorium, sed succedente tempore lapideum, & maius constructum est monasterium, & institutum est diuini cultus ministerium, cum concentu clericorum. Porro vt monasterij nomen multos sæpe fallit, sic & oppidi. Neque enim apparet Rhodam vquam fuisse mœnibus aut vallis cinctam. Quod igitur in serie elevationis legitur, Otbertum in ecclesiæ Rhodensis oppidulo sanctæ Odæ corpus transtulisse, hoc verum esse intelligo,

Parte 2.
Legenda.

intelligo, quia erat liberum municipium, oppidum rusticorum, non cinctum muris, sed iure civium gaudens, quod fortassis incolæ quando volebant, iure suo munire poterant vallis & mœnibus.

2°. De sancto Maximo, episcopo Regiensi. ^a

Ex Vsuardo, homilia discipuli, & officio Teruanae.

Vsuardo
in Marty-
rol.

Ex homilia
discipuli.

IN Gallijs ciuitate Regiensi, sancti Maximi confessoris, qui à primæua ætate virtutum omnium gratia præditus, primùm Lirinensis cœnobij pater, deinde Regiensis ecclesiæ episcopus, signis & prodigijs inclytus extitit. Qui enim iamdudum successor S. Honorati fundatoris, in abbate pontificem gesserat, postmodum abbatem in pontifice custodiuit: neglector quietis, fugax voluptatis, appetitor laboris, patiens abiectiois, honoris impatiens, pauper in pecunia, diues in conscientia: humilis ad merita, superbus ad vitia, locuples in donis Dei, qui sic in se excoluit gratiam vnamquamque quasi solam. Pauci sic tenuerunt singulas, quomodo ille in se impleuit vniuersas, semper in operis exercitio, semper in compunctionis affectu, semper occupatus, & semper vacans. Nulla ipsi ex omnibus propensior fuit cura, nisi aut de Deo in lectione atque sermone, aut cum Deo in oratione loqueretur. Hæc & alia de eo leguntur in homilia erudita, & eius discipulo digna, quæ titulo Eusebij Emiseni circumfertur. Quibus plura addi possent ex Dinamio patricio, Gregorio Turonensi, & officio protectorum Regij,

Ex Breuiario
Teruana-
ensi.

Addit Morinorum ecclesia Teruânensis, in officio diei, eum cum Valerio diacono, ac Rustico subdiacono, arrepta fuga per Luxouium peruenisse ad urbem Teruânensem, quæ vltima est vrbium Galliæ, in septentrionali parte. Cumque vltius abiret Vimam, ^b per quatuor ferme miliaria,

milliaria, ibi voce cælesti iussum esse manere. Quare oratorio constructo in honorem Dei genitricis, & sancti Andree Apostoli, octo annis & mensibus tribus ibi conuersatus est, ac tandem plenus virtutibus & miraculis, spiritum Deo reddidit, quinto Kalendas Decembris. Corpus autem Teruāenses in Vimensi ecclesia, pro vt voluerat, humauerunt, vbi locus sepulturæ adhuc visitur. Ideoque iam dicta episcopalis ecclesia, de eo quatuor habet festa duplicia, Depositionis, quinto Calendas Decembris: octauæ & relationis ex Bolonia, secundo Nonas Decembris: Inventionis, Idibus Septembris, quæ fuit anno nongentesimo quinquagesimo quarto: & ostensionis, sexto Nonas Octobris, quæ contigit anno millesimo centesimo sexagesimo quinto, per Milonem episcopum, presentibus alijs duobus Balduino Nouiomensis, & Roberto Ambianensi. Propter vrbs autem excidium capsâ reliquiarum eius est Ypras Flandrorum, cum solemnî processione, introducta. Antonium etiam castrum haud procul à Tornaco gratulatur sibi de portione reliquiarum ipsius. Et hæc ex fide diuersarum ecclesiarum. Ego tamen plurimis premor argumentis, ex veterum scriptis & aliunde desumptis, vt putem non sanctum Maximum Regiensem episcopum, sed alium eius nominis Vimæ obiisse. Confusionem autem duorum post diurnam Nordmannorum vastationem factam esse. Quanquam nihil tale cognoscere potuerim à Canonicis Antoniensibus aut Teruanensibus, qui excisa vrbe sua, nunc addiuum Audomarum, & Ipris, resident. Quare meam opinionem, quæ priuata est, præferre nolo multarum ecclesiarum receptæ opinioni.

*Ex fide I-
prensiū &
Antonien-
siū Canonic.*

Hoc tamen priuatum non est, sed veterum scriptis consentaneum, quod Regium Lepidi, vrbs Emilie, quæ Vsuardi tempore videtur fuisse Gallie Cisalpinæ, in officio patronorum & protectorum suorum habeat, Maximum in stra u proprio defunctum, sepultum esse in ecclesia sancti Petri Regiensis ciuitatis.

Lectio 6.

Ex quo tamen nolo à quoquam turbati pietatem Iprensium, cum non sit à religione alienum quemquam honorare, quia eius corpus habere

ROS

nos putamus. Nam & nummum, & cultrum, & similia, saepe in precio habemus, quia putantur huius aut illius fuisse, etiam si obscuram tantum ea de re famam habeamus.

a. *Vide Meierum an. 954.*

b. *Gallie Wisnes.*

3°. *De Sancto Achario, episc. Tornacensi.*

Ex catalogo, & Breuiario Nouiomensi.

I Pso die, sancti ACHARII episcopi Nouiomensis & confessoris. Qui suae diocesi, cui tunc tota Tornacensis conuita erat, laudabiliter & sanctè praefuit ante beatum Eligium, Lectiones festi, quod Nouiomi duplex habet, sunt de homilia S. Maximi. Ad sancti & beati patris nostri Acharij laudes addidisse aliquid, decerpisse est. &c.

Vigesima nona Nouembris.

De sancto Radbodo episcopo Ultraiectino.

Ex historia quae exstat vigesimo nono Nouembris, accepta ab illis qui rebus gestis interfuerunt.

I N Dauentria, sancti RADBODI Traiectensis episcopi & confessoris. Qui è nobili Franco- rum stirpe Lomagani prognatus, parentes Christianissimos habuit. Nomen eius mysterio non vacat, quod consilij nuncium Latine reddi potest. A Christo enim mittendus erat optimi consilij legatus ad Frisios, à quibus maternum genus duxerat. Dux enim Frisonum Radbodus, quem alij regem vocant, matris eius atauus fuit. Primæ ætatis studia exegit apud Gunterum Colonensem archie-